

Hållbar framtid - Implementering av de globala målen inom fysisk planering

På grund av att städerna växer ökar dess inflytande och påverkan vilket medför stora utmaningar för den fysiska planeringen. Detta innebär ökade krav på landets samhällsplanerare, att planera och bygga attraktiva städer som främjar hållbar utveckling.

Syftet med studien är att undersöka hur man i dagens fysiska planering arbetar för att förverkliga de globala målen och hur väl de integrerats i den fysiska planeringen utifrån ett referensområde. Detta har genomförts utifrån tre problemformuleringar. Dessa adresserar problematiken kring om man med fysisk planering kan nå en hållbar utveckling, hur samhällets aktörer arbetar för att uppnå de globala målen och vilka svårigheter finns vid hållbar planering.

Hållbar utveckling av samhällen och städer är något som varit på tapeten under många år. År 2012 togs Agenda 2030 fram som en del av skapandet av en hållbar framtid, 2015 stod de 17 huvudmålen och 169 delmålen klara med målsättningen om att vara uppfyllda till 2030, se figur 1. När detta examensarbete påbörjades har det gått sju år sedan målen började verka. Frågan är i hur stor utsträckning de präglar dagens planeringsprocess?

Agenda 2030 kan uppnås med fysisk planering men inte självständigt

Andra aspekter som attraktivitet samt möjlighet att bebygga området är viktiga i arbetet att skapa en hållbar stadsdel. Studien har även belyst två faktorer som är särskilt betydelsefulla. Att beakta kvalitén på marken som etableringen ianspråktar och tydligt kompensera för de konsekvenser som det medför, samt att minska ojämlikheten är betydelsefullt och bör ha större slagkraft inom framtidens planering om en hållbar utveckling eftersträvas.

Figur 1: Alla 17 mål som är inkluderade i Agenda 2030

Nationella och globala standarder saknas

Samhällets aktörer inom fysisk planering är många och samordning av alla för att uppnå de globala målen är en komplex process. Avsaknaden av standarder kan leda till att hållbarhetsmålen tolkas på olika sätt.

Möjlighet att ställa juridiskt bindande krav på hållbarhet saknas

I dagsläget saknar kommunen verktyg, då krav på hållbarhet inte får vara en del av detaljplanen. Detta försvårar säkerställning av att visioner som fastställs i tidigt skede av planeringsprocessen genomförs i praktiken. I slutändan styrs den fysiska planeringen av kommunalpolitiker och på nationell nivå av regeringen. Från tjänstemäns perspektiv kan detta ses som problematiskt eftersom det kan bli svårare att genomföra stadsbyggnadskontorets ställda visioner om politikerna har en annan åsikt kring frågan.

Nikolina Franjul & Sofia Johannesson
Lunds Tekniska Högskola 2022